

Meie maagiline õhtu

Ursula ja Kristel

100 päeva ehk 2400 h ehk 144000 minutit ehk 8640000 sekundit. Selle ajapommi aktiveerumist tähistas 123. lend õhtul enne viimast kevadvaheaega. Õhtu, mil vaieldamatult kõik olid oma välimuses, käitumises ja olekus seadnud eesmärgiks maksimumi ja selle täitmisega ka hiilgavalt hakkama said.

Õhtu erakordsust ja elevust oli tunda juba kooli sisse astudes; kõikide abiturientide silmadest säras vastu tuluks, mis reetis, et kohe-kohe on algamas midagi, mida on raske ennustada või sõnadesse

panna. Tunne, mis liitis eranditult kõiki kohalviijad.

Ball algas traditsioonilise poloneesiga, mis kulges küll kergete viperustega, kuid siiski tagas õhtule suursuguse alguse. Vahuveini klaaside kokkulöömine ja heade soovide vahetamine sõprade, klassikaaslaste ja õpetajatega andis edasi palju siiraid õnnesoove eduka ja sirgjoonelise teekonna taaskordse versta-postini jõudmise puhul.

Vägagi rolli sisse elanud ja paljugi stiilipunkte teeniv tseremooniameister Uku palus seepeale avalsiks põrandale balli printsi ja printsessi, kel-

leks olid Kaspar ja Mari-Liis. Siis saisüüa, sai palju tantsida, kõikjal sähvisid välgud, mis jäädvustasid õhtut rohkem kui ainult emotsioonides, tunne oli justkui mõnel superstaaril.

Turniiril said oma rüütelikkusega silma paista noormehed jagades vaenlastele solvanguid ja neidudele komplimente. Tihedast konkurentsist tuli edukaimana välja Viktor, kes seepeale ametlikult ka rüütliks löödi.

Üllatusesinejaks oli meie enda alati üllatusi pakkuv Erkki Otsman, kes suure pühendumusega esitas oma repertuaari paremaid palu. Suur aitäh talle veelkord!

Peale kohvitamist ja torditamist ning kui jalad veel jõudsid teha viimased tantsusammud, sai ka see uskumatu õhtu oma paratamatu lõpu. Südaööl nagu seletamatutel asjadel tavaks, hargnesid linna peale kõik need ilusad kujud, et mitte lasta sel ööl veel lõppeda, kõigil endiselt see tuluks silmis. Nii pikalt ja lühikeselt mööduski ball, mida oli oodatud, mille nimel oli vaeva nähtud ja mida võib-olla oldi ka kardetud. Aga see õhtu elab edasi nii fotodes kui sõnades ja mälestustes kahtlemata..

Aeg jäi meist maha endiselt ja peatumatult – kord kiiremini, kord aeglasmalt lõpu poole tiksuma.

Teater, teater, teater, Draama-teater, Endla teater, No99 teater, mistahes teater; inspiratsiooni, mõtlemisainet ja kultuursust pakub nii või teisiti. Tuleb vaid enda jaoks see leida. Teater on nagu raamatudki, igaüks tõlgendab seda enesele kohaselt, mõni leiab ühest või teisest lavastusest sügava sisu ja filosoofilise allteksti, rääkimata silmaringi avardumisest, teine aga võib neid samu tükke vaadata vähimagi emotsioonita, võttes neid kui järjekordset lihtsat meelelahutust, samas leida hoopis mõnest teisest etendusest enesele olulise mõtte.

Oma pikkade ja lohisevate lausetega tahtsin öelda, et leidke ikka vahel aega ilusad riided selga libistada ja sammud teatrisse seada. Isegi kinosõbrad võiksid aeg-ajalt mõnd näitemängu kaema sattuda. Minul näiteks on õnnestunud käesoleval kahe tuhande kaheksandal aastal nii mõnelgi korral teatrisse pääseda. Ühele võib seda tunduda palju, teisele vähe, minule aga päris parajalt. Neist neljast nähtud lavastusest soovitaksin teile, armsad sõbrad, kolme, sest neljandat, Mart Kivastiku «Kangelast», on pea kõik gümnaasistid ja paljud õpetajad juba näinud. Ometi ei avalikusta ma nende ülejäänud kolme tüki pealkirja, sest võta näpust, nad kõik on otsast lõpuni välja müüdnud. See aga ei tähenda, et rohkem häid etendusi praegu mängukavades ei ole. On ikka. Tuleb vaid viitsida sirvida. Veelgi vahvam aga oleks ise teatrit teha, lihtsalt proovida. Proovida, see tähendab üritada ning üritamine ei ole sugugi alati, nagu kalgi südamega keeleteadlastel kombeks öelda on, luhtunud katse. Kevad on südames.

Teie Matleen

Paha Reaal

Ivan

Antud artikkel on väga kriitiline meie kalli kooli suhtes, seega kõige patriootsematel kooliõpilastel palun mitte solvuda. Lohutuseks võin öelda, et isegi Õhtulehe artiklid on tõetruumad kui minu antud artikkel.

Jah pealkiri vastab tõele. Reaal ei olegi nii hea. Meie koolil on mitmeid puudusi ja rahuldamata vajadusi, kuid vana ütlemise kombel (kui peksab järelkult armastab) ei hakka ma kõike varjama, vaid toon teie ette kurikuulsa tõe.

Tallinna Reaalkool on ainulaadne ja sellel on omad ainulaadsed probleemid. Ainult meie kooli õpilane saab käskkirja liftiga sõitmise eest, (nüüd tuleb poiste häbikoht) ainult meie koolis saab tüdrukute jalgpalli võistkond paremaid kohti kui poiste oma (jutt ei käi põhikooli kohta), ainult meie koolis mõtlevad õpilased vene keelele rohkem kui eesti keelele, ainult meie koolis on füüsika ja matemaatika spordialad ning jalgpall ja korpall on hobid ning ainult meie koolis saavad õpetajad mõningaid omaalaseid teadmisi hiljem kui õpilased. Nüüd kõigest lähemalt...

Söömine. Sööklas on meie koolis kõik ilusti «läbimõeldud». Kui oma järjekorra sööklas ära ootad, siis kaob söögiisu iseenesest ära. Kandikud on täpselt nii libedad, et neist saaks kõik maha libiseda. Ja siis klaustrofoobidel poleks üldse mõtet meie sööklasse ilmuda, nad «ei mahuks»

lihtsalt ära. Eraldi tahaks peatuda söögi juures. Tegelikult on meie kooli toit vägagi söödav ja vahel supis leiab tundmatute objektide kõrvalt ka lihapalle või kartulitükke. Aga meie «teisipäevased kartulid» tapavad. Ausalt öeldes olen ma neid isegi õudusunenägudes näinud. Jah, «teisipäevased kartulid» hirmutavad mind. Kui kunagi avastatakse selline vaimne haigus nagu kartulifoobia, siis alguse saab ta just meie koolist.

Õppimine (järgnev alateema käib ainult gümnaasiumi kohta, sest põhikool on nagunii liiga kerge). Õppimine Reaalis on loos. Iga õhtu kodus loosivad meie kooli õpilased viiest kontrolltööst ühe (heal juhul kaks), et selleks valmistuda. Ülejäänud neli tehakse emotsioonide ja varasemate teadmiste abil. Siinkohal on rõõmuks pigem väiksem valikuvõimalus. Veel on õpetajate seas levinud üldtuntud lause: «Teile on seda varem õpetatud». Jah, ma olen nõus, väga paljud uued teemad saab seostada varem õpituga, kuid väiksena õpetati meile ka kõigile poti kasutamist, meil aga leidub ikka mõni, kes poiste tualetis pihta ei saa ja mööda urineerib. Nii et tasub mõelda: kordamine on tarkuse ema. Lõppude lõpuks on mõnes tunnis raske üldse viibida, sest Klassikaraadio hommikuprogramm on ka huvitavam vahel.

Traditsioonid. Siinkohal vaidlevad kindlasti kõik mulle vastu. Kuidas nii? Reaalkooli vanad traditsioonid on ju uhkuse asi. On küll, kuid isegi tasuta söök ei mahu ühel hetkel enam valgevenelase kõhtu. Kõik on suhteline. Meie kool tähistab kõik seni tuntud ja

tundmata pühased, puudu on vaid naistekandmispuha ja (mini)seelikutõstmise tähtpäev. Selle juures on mul suured kaastunded Gunnar Polmale, kellel on igaks pühaks kõnet vaja mõelda. Ja siis Reaali Vaim. Inimesed, saage aru, et Reaali Vaim ei ole see, kes 4. korrusel uksi lahti teeb (pigem ehitusfirma palkas poolakatest ustepaigaldajaid), samuti ei aja Reaali Vaim kõiki jalkapoisid kooli eest mängima, vaid seda teeb Oks. Ärge nüüd saage valesti aru, ma pole Reaali Vaimu (ja muidu traditsioonide) vastu, kuid igal ajal on piir, muidu võib õpilastelt vastureaktsioon tulla ja Reaali Vaim osutub hoopis tegemata koduste tööde põhjuseks.

Sport. Reaalkool on alati sportlasi toetanud (seejuures tahaks mainida, et bridž ei ole just see ala, mis toetust kõige rohkem vajaks). Kindlasti on sellepärast ka sportlasi iga aastaga koolis vähemaks jäänud. Ja, ausõna, asi pole selles, et sportlased on iga aastaga rumalamaks muutunud. Kui põhjendad koolist puudumise võistlustega, siis garanteerid endale nädalaks õpetajate luuravad (luuravamad kui KGB) pilgud. Kõige suuremat toetust saab muidugi kooli jalkavõistkond. Selle toetus on umbes sama täiuslik kui meie koolistaadioni väikese maja poolne nurk (mida ei olegi). Võimlast pole mõtet vist üldse rääkida. Kui 11b seal kellegi vastu kossu mängib, ei mahu nende vastased väljakule ära.

Ma mõistan, et pärast seda artiklit ootavad mind rohked «plussidega hindend» ning kuuendike julgeolekuorganisatsiooni «Reaal ruulib» kätemaks pärast tunde, kuid ma tahan, et igaüks, kes selle läbi luges, lihtsalt naeraks need probleemid välja ja elaks oma elu edasi. Siit minu soovitus: naeratage rohkem ja ärge soengutega üle pingutage. Head kooli jätku!

Järgmises numbris tõestan, et Reaal on hea!

K.T.

Erik

Kõik, mis algab, kunagi ka lõppeb. Kas see lõppemine on hea või halb, oleneb kindlasti sündmusest ja asjaoludest. Saame hetkel ju rääkida uurimistöö tähtaja möödumisest, samas aga ka riigieksamite kursuste nüüdseks juba möödunud algusest. Inimestena, kellel on kiire elu, me eriti ei peatu ega mõtle meid ümbritsevate sündmuste ja inimeste tähenduslikkuse üle. Vahel aga, kui me kiirest elust hetkeks tagasi tõmbume ja arutlema jääme, võib sellest hetkest saada ääretult pikk aeg. Olles ise elanud võõras kultuuris ühe aasta, kogesin, et väga paljud sealsed noored ootasid keskkooli lõppu ja ülikooli algust. Täiesti normaalne ju, mõtlevad paljud. Põhjuseks aga, miks nad keskkooli lõppu nii väga ootasid, oli see, et nad ei olnud rahul sellega, millist elu nad elasid ja lootsid, et ülikoolis saavad nad olla kes või mis nad iganes tahavad. Enda ümber vaadates ja inimestega rääkides, julgeksin väita, et vähe-malt minu tuttavad ja sõbrad pigem leiavad, et keskkooli lõpp on kurb sündmus kuna kuigi sõbrad jäävad sõpradeks, ei saa sellist seltskonda kui hetkel enam eal ühtede ja samade seinte vahele. Samas on see ju aga normaalne, et millegi lõpuga kaasneb milegi uue algus. Ainus küsimus, mis sealjuures aga jääb, on see, kas uus aasta ikka saab olema parem kui eelmine, uus kool parem kui viimane või uus sõprus tugevam kui eelmine? Kui palju siin elus on meie teha ja kui palju on vaid õnnelik juhus, mis meid korra oma kohalolekuga õnnistab ja hiljem karmilt maa peale tagasi

toob? Aastate möödudes ja uue kevade lähenedes ma just nii mõtlen ning arutlen. Kas määravaks saab see ebaõnnestunud keemiakursus või hoopiski need õpetussõnad, mis seal tunnis kuulnud sai? Meenutades ühe targa 11c klassi õpetlase Markus Kärneri sõnu, tuleb meelde, kuidas oluline on see, et inimene on südames hea ja muidu viisakas ning tubli ja et just see on kõige tähtsam siin elus. Kahtlemata on see mõte oma olemuselt väga siiras ja arukas, kuid kuidas siis kindel olla, et inimene oma olemuselt ikka on nii hea ja tubli. Millise ja kelle mõõdupuu järgi siis seda määrata? Usun, et lapsena on paljud meist kuulnud, et kõik siin maailmas on meie teha ja kui me piisavalt püüame, siis me kõik ka saavutame. Miks on aga siis nii, et ühel osal meist õnnestub see kõik paremini kui teistel? Kas ühed on järjekindlamad kui teised ning ei lõpeta ega anna alla ka siis, kui lootus on juba ammu kadunud? Seda võiks ju juba nimetada jäärapäiseks jonnimiseks. Mis on aga kindel, on see, et kõik me oleme väga erinevad ning teeme oma parima, et saada oma murede ja rõõmude ning lõppude ja algustega hakkama nii hästi kui saame. Tihti peale on see raske, kuid ka siis peaks ju lootma ning uskuma, et need kõige helgemad päevad on veel ees. Samas aga jääb ka peale seda veel küsimus, kas peaksime lootma iseendale või sellele õnnelikku juhusele, mis veid äkki veel kunagi külastab? Üks mu sõber kunagi naeris mu üle, kui ütlesin, et iga lõpp on uue õnne algus. Seega võin ma vaid lootma, et me seda kõik omal nahal ise kogeme, sest lõppkokkuvõttes, mis see elu muud ikka on kui üks suur segadus ja mõtisklus.

Elu lahti (h)arutamine

Kristjan

Hea ajaviitmise eesmärgil ja enda silmaringi laiendamiseks on vahel mõnus sõpradega maha istuda, elust-olust rääkida, klassikat tsiteerida ja head-paremat suust sisse ajada. Ega eriti ei kujutaks ettegi tegelikult eksistentsiaalsete küsimuste maratonarutamist ilma hea ja parema söögi- ja joogipooliseta. Ikka võetakse pikantsete lugude ja uute avastuste kõrvale kaasa raskeltteenitud rahanatukese eest ostetud šokolaadi, kompvekke, limonaadi, mahla jne. Et jutt libedamalt läheks ja mõttetöö värske püsiks. Mõttevahetus on ülimalt produktiivne ning laual vedelev nänn on mõttepauside täiteks ideaalne. Nagu poliitseiurija tõmbab mahvi suitsu, et välja mõelda uut küsimust kahtlusalusele ja ärilõunaid peetakse just selleks, et söömise ja hea vabandada oma mitterääkimist, kui on vaja veidi järele mõelda. Samamoodi teise väidete üle järgimõtleamiseks sobibki võtta klõmm limpsi ja kompvekke peale süüa. Muidugi tuleb olla ettevaatlik, et mitte liiga palju limpsi juua, sest vastasel korral võib juhtuda, et järgmisel päeval ei mäleta õhtusest filosoferimisest tuhkagi – limpsi sees olev suhkur ja gaas on peas puhta töö teinud. Ja hoidku selle eest, et keegi külmkapist avanevast pildist nii ekstaasi satuks, et hakkaks läbisegi limpsi, mahla ja piima omale sisse kaanima, siis ei tule asjalikust vestlusest enam varsti midagi välja, pigem hakkavad mahedad joogikesed tagasiteed otsima – väljapääsu ahnepäitsi kehast sissepääsu kaudu, mitte tavapärasel moel väljapääsu kaudu. Ühesõnaga tuleb olla viisakas ja põhiorõhku siiski mõttevahetusele asetada ning rohkem kompvekke ja šokolaadi süüa, limpsiga peab tunnetama, millal on õige aeg järgi jätta. Ega asjata ei öelda, et coca-cola on ohtlik ja üleüldse limps olla ainult tarkade inimeste jook. Tegelikult loogiline mõistus ütleb, et filosoferida peaks saama ju ka ilma söögi-joogita, ei tea, miks on välja kujunenud nii, et ei saa. Au olgu neile kõrges, kes seda suudavad, aga tegelikult on ikka jõe mõnus ette kujutada, et ajad tähtsat juttu, ise samal ajal limpsi juues. Järgmine päev on muidugi õhtul sisseaetud kalorid sellise süütunde tekitanud, et pea paneb valutama, aga see on väike karistus selle eest, et sai jälle üritatud lapselikult sümposiooni imiteerida. Suure osa võlust tekitab ka see, kui selliseid üritusi on võrdlemisi harva. Kes see ikka jaksab koguaeg tarka juttu rääkida ja maiustusi mugida. Seda mõnusam ja ootusttekitavam ongi, kui peale perioodi ausat päevatööd tuleb jälle aeg parimate semudega maha istuda ja elust rääkida. Ikkagi – elu tuleb aeg-ajalt lahti rääkida, et ta liiga sassi ei läheks.

Reali Poiss õnnitleb

Liisi Tegelman	9. veebruar	Oleg Kravtšenko	1. märts
Thea Turulinn	10. veebruar	Marika Tendermann	4. märts
Marge Kanne	24. veebruar	Eve Karp	6. märts
Madis Olspert	26. veebruar	Aili Hõbejärv	20 märts
Imbi Henno	1. märts		

Nagu kala vees

Laura

Kas sina usud, et kooli peal jalutab ringi noormees, kelle auks kõlab aastate pärast olümpiamängudel ujumisebasseini ääres Eesti hümn? Keegi, kes võib ehk rekordidki purustada? Reali Poiss võib kinnitada, et tegemist pole valeinformatsiooniga. 12A klassi õpilane Kaspar Raigla on Eesti ujumise tulevikulootus ning intervjuus kooli lehele rääkis ta pisut oma elust ja ujumise-
sest.

Mis sind alguses üldse ujumise juurde viis? Lasteaias oli ujumistunnid. Käisin seal. Treener, kes oli, soovitas edasi tegeleda ja nii see siis on läinud.

Päris pikka aega siis tegeled? Jah, praegu on vist juba 13 aastat.

Kas sa oled mõnd teist spordiala ka proovinud? Judot olen teinud. Ühe aasta lasteaias vist.

Kuidas sa oma seniseid saavutusi hindad? Kas võit on tähtsam kui osavõtt? Saavutused on minu jaoks väga olulised. Võit on ka tähtis.

Mida pead seni oma suurimaks saavutuseks? (kõrvalseisev noorhärna nimetab ennast... naer!) Arvan, et osalemist juunioride Euroopa meistrivõistlustel. Ja muidugi Eesti meistriks tulekut.

Millisel distantsil? Ikka 50m selili lühikeses basseinis.

Kumb on hetkel tähtsam, kas kool või basseini?

Nooh... praegu ütleks, et basseini.

Miks? Üritan MM-i normi täita.

Selge, aga kas tulevikus saab sinust olümpiavõitja või doktorant? Olümpiavõitjast doktorant.

Kas kohtame sind juba 2012. aasta Londoni OMi kõrgeimal pjedestaalil? Miks ka mitte.

Mis distantsil? Kuna 50m selili pole olümpiakavas, siis 100m selili.

Intrigeeriv küsimus: kas Michael Phelps või Ian Thorpe? (mõtleb päris pikalt) pigem Phelps.

Miks? Sest Thorpe ujus ainult krooli ju. Phelps on kõiges hea.

Kes on su lemmiksportlane või suurim eeskujus spordis? Thomas Rupprath – lühidistantsidel ülihea ujuja.

Kui sa ühel hommikul saaksid ärgata mõne kuulsusena, siis kellenä? See

pane mõtlema.

Aga kellega? (noormees kõrvalt mainib Jessica Albat. Järgneb pikk naerupuhang.) Jah, avatavasti Albaga. Kuulsusena on raske ette kujutada, kellenä (kõrvalseisev noorhärna nimetab Andrus Ansipit. Taaskord naer.). Oh, iseendana... ma ju saangi kuulsaks.

Millega sa muidu, nii vabal ajal, tegeled? (naer) Väike pidu? Noh, jah. Ega vaba aega eriti ei jäägi. Ujumise peale kulub teda palju.

Mis muusikat sa kuulad? Kui on hea, siis põhimõtteliselt kõike. Muidu kaldub pigem sinna rocki poole.

Koolis oled virk ja krapts? (naer) Ei teagi nüüd.

Kuidas hinnetega on? No hinded on head, aga see, kas ma virk ja krapts olen, ei oska öelda.

Oma vanematele ka millegagi peavalu valmistad? Emale oma riietumise ja stiilimuutustega, isale oma hiliste kojujõudmistega.

Lõpetuseks, kuidas olla ilus tark ja osav? Tennis tuleb käia!

FAKTID

Sünnipäev: 28.jaanuar
Juuksevärv: loomulik on kartulikoor, praegu pruun
Silmavärv: oleneb ilmast... harilikult hallikas, mõnikord sinine
Lemmiksööklatoit: päevapraad
Lemmik füüsika valem: E=mc²
Lemmik ujumisdistants: 50m selili

Tiia Luuk – Reali au ja uhkus

23. veebruaril sai meie kooli ajalooõpetaja Tiia Luuk presidendilt Valgetähe V klassi autasu, olles Realkoolis juba viies presidendilt tunnustust teeniv pedagoog.

Suuresti on see autasu antud õp Luugile kooliväliselt tehtud töö eest. Nimelt on ta alates 1994. aastast olnud Eesti Ajaloo Seltsi liige ning osalenud paljude olümpiaadide korraldamises.

Õp Luuk ise peab seda autasu kõigi Eesti õpetajate, eriti ajalooõpetajate, tunnustuseks. Eriliseks peab ta aga fakti, et see autasu omistati talle just Eesti Vabariigi 90. sünnipäeva puhul, kuna juubeliaastana on see ikkagi veidi tähtsam kui mõni teine aasta.

Paludes värskel presidendi kiituse omanikul kirjeldada, mis tunne on saada sellist tunnustust, ütles õp Luuk, et autasu tekitas temas sellise kummalise, kuid siiski hea tunde. Esimeseks reaktsiooniks oli aga üllatumine, kuna see uudis tuli talle täiesti ootamatult.

Kangelane

Kadi

Oli kena päikeseline 5. märtsi pärastlõuna kui me gümnaasiumiga startisime Pärnu poole traditsioonilisele ühisele teatrikülastusele. Tükk, mida see kord vaatasime, oli «Kangelane», lugu soomepoistest. Bussis võis nii mõnegi käest kuulda skeptilisi arvamusi peagi vaadatava lavastuse kohta. Enamus neist kõlas «Ah see tuleb jälle üks igavmittemidagiütlevnõmeajalooline etendus» sarnaselt. Pärnusse jõudes oli enamike mõtteis kõlmas ainult üks sõna- Steffani (mitte monumendid nagu õpetaja Ahuna oleks lootnud). Kahjuks õnnestus vaid vähestel kiirematel endale seal koht krabada ja suurem osa pidi teiste toidukohtadega leppima.

Mõni tund hiljem oli kõigil roh-

kem või vähem rohulolevad näod kogunenud Endla teatri suurde saali. Peale esimest vaatust võis kuulda juba positiivseid kommentaarne näidendi kohta, mis minu mäletamist mööda oli küll esmane juhus. Olen isiklikult käinud kooliga teatris Rakveres, 2 korda Tartus ja viimati Pärnus ja neist etendustest on siiani saanud just «Kangelane» kõige positiivsema vastukaja. Näidendi lõpuks võis mitmetelt huultelt kuulda, et lavastus oli meeldiv üllatus ning enamustele meeldis. Leidus ka teisiti mõtlejaid kuid nad jäid kindlasti vähemusse ja pealegi, kõigile ei saagi samad asjad meeldida.

Tagasisõit möödus ilma suuremate viperusteta seekord. Minu teada keegi maha ei jäänud ning isegi bussid olid tervete uste ja küttesüsteemidega. Usun, et enamik jäid rahule näidendiga ning väljasõidu korraldajad on ära teeninud suure aitäh ning pika pai.

Olari – ideaalmõõtmetega mees

Usun, et paljud meie lugejaist ei tea, millega tegeleb 11a klassi õpilane Olari Paadimeister. Nimelt on ta modell, täpsemalt öeldes- fittingu modell. Fittingu modelliks ehk eesti keeles mõõdumodelliks olemine tähendab seda, et tema keha järgi valmistavad disainerid rõivaid, ning just Montonist saab soetada Olari-mõõtu riideid, mille on kujundanud disainerid Kaire Kivari, Jaana Varkki, Marve Rull jt.

Kuigi catwalki ja fotograafidele poseerimist Olari ei harrasta, on ta põhiülesanne modellina ikkagi riietega seotud. Peale rõivaste kandmise peab ta neile ka hinnangu andma ja oma arvamuse kõvasti ja selgelt välja ütleva, sest kui Olari jätab mainimata mõnegi ebasobiva õmbluse või häiriva detaili, läheb riideese tootmisse «veaga». Tihti peab Olari tööd (st. riideid) ka koju kaasa võtma, et terve õhtu nt. pükstes ringi hüpata/joosta/tuuseldada. Nii teeb ta kindlaks, et antud materjal ja õmblused on kvaliteetsed ja vastupidavad.

Sellise huvitava töökoha sai Olari täiesti juhuslikult 2006. aasta suvel. Disainer oli parajasti uue fittingu modelli otsinguil, kui nägi Olarit ja pakkus talle võimalust tööle tulla. Peale mõningaid mõõtmisi selgus, et ta sobibki hästi sellele kohale ja nii see peale hakkaski. Ise ütleb Olari, et kohati see isegi ei tundu nagu töö, kuna seal valitsev atmosfäär, tore seltskond ja koht üldse teevad kükitamisest (mis on vajalik tegevus pükste mugavuse

määramisel) ja riiete hindamisest pigem hobi. Kuid siiski võtab Olari asja tõsiselt, sest disaineritele on tema kohalviibimine ja arvamuse väljaütlemine nii mõnigi kord eluliselt tähtsa väärtusega. Samuti on kõitvaks faktoriks selle töö puhul ka graafiku puudumine- disainer lihtsalt helistab kui on vaja riideproovi teha ning Olari läheb kohale täpselt siis kui temale sobib.

Ideaalkeha hoidmiseks Olari ranget treeningkava ega dieeti ei järgi, kuna tal pole seda vaja. Siiski harrastab ta võrkpalli mängimist ning vahel käib ka jõusaalis, kui tuju on.

Mõned faktid Olarist:

Silmavärv – pruunikas-roheline

Lemmikriided – mugavad ja hästiistuvad, kvaliteet on riietel sama oluline kui väljanägemine

Idealnaine – haridus, iseloom, siirus; sportlikkus ning stiilitunnetus on samuti väga olulise väärtusega

Parim iseloomuomadus – igapähele on see erinev, ennast kiitma ei hakka...

Mida tahab edasi õppida – arhitektuuri või midagi sellega seonduvat

Lemmikvärv – punane

Reali Poisi kodulehe «ajutiselt suletud» seisund on lõpuks läbi saanud ja aadressil rp.real.edu.ee on suurem osa paberlehes ilmuvatest artiklitest ka olemas (värviliste piltidega ja puha!). Aplaus Egelynille, kes selle kõige valmis tegi!

Kaks realisti ja lipp

Kaarel

Selleks, et meie riigi 90. sünnipäev meist märkamata ei mööduks, otsustasime, Uku Talmar ja mina, et võtame osa aastapäevale pühendatud sõjaväeparaadist. Kuna paraad toimus Pärnus, siis leidsime, et see on hea võimalus esindada sel pidupäeval ka oma kooli. Selle tarvis taotlesime me direktioonilt luba minna paraadi vaatama koos Tallinna Reaalkooli lipuga. Nii me siis seda teekonda tol päikeselisel laupäeva hommikul alustasime, kaks realisti ja lipp. Kuid päev ei alanud just kõige edukamalt. Nimelt ei mahtunud kõik inimesed bussi ära, mistõttu me esimesest bussist maha jäime. Järgminegi buss sai inimestest paksult täis tuubitud, seda sai omal nahal tunda ka Reali Poisi peatoimetaja Matleen, kes viimasena bussi peale sai. Kahjuks ei jätkunud enam istekohti. Kuid realistid ei lase kunagi pead norgu. Selle asemel, et nukrutseda, mahutasime me end kolmekesi rõõmsalt kahele istmele ja sõit võis alata. Pärnusse jõudsimel me küll veidi hiljem kui plaanis, kuid see ei seganud meid. Monteerisime oma lipu kokku ja hakkasime mööda rahvarohket Pärnu kesklinna ringi käima. Oma lipuga olime me silmapaistvad ja pälvisime nii mõnegi kaaskodaniku tähelepanu. Teekonnal kohtusime ka praegu aegateenivaid endised reaalikaid, kes lippu märgates juba kaugelt omad ära tundsid. Kõige parem kogu ettevõtmise juures oli see tunne, mida me mõlemad selle lipuga ringi kõndides tajusime. Ühelt poolt oli see uhkus nii oma kooli, kui riigi üle ja teiselt poolt oli see rõõm, et me olime sellise käigu ette võtnud. Lõppkokkuvõttes ei kahetsenud me kordagi, et me tol laupäeval tavapärase pika une asemel olime end varakult üles ajanud ja Pärnusse paraadile läinud.

Rea:Imažo:r

Kristel Olivia

Eellugu

Jaauaris 2007 panid Edmar Tuul ja Rasmus Puur kokku kooliorkestri, kus on praeguseks mängijaid nii Tallinna Reaalkoolist kui ka mujalt koolidest nagu Georg Otsa nimelisest muusikakoolist, Tallinna Muusikakeskkoolist, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiast ja Tallinna Muusikakoolist. Samuti osalevad orkestritegevuses mõned Reaalkooli 122. lennu vilistlased. Hetkeseisuga kuulub koosseisu 25 mängijat. Koosseisu võib lisada ka mõned lauljad, kes orkestriga koos esinevad. Rea:Imažo:ri repertuaar on alati koosnenud põhiliselt muusikali- ja filmimuusikast. Lugusid orkestrile arranžeerib Rasmus Puur ja helitehnika eest vastutab Märt Šanin. Kogu oma tegevusaja vältel on orkester esinenud mitmel korral Tallinna Reaalkoolis. Selle aasta veebruaris toimus Rea:Imažo:ri esimene kontsertreis.

Sündmus

8.-9. veebruaril viibis Rea:Imažo:r Tartus, kus anti kaks kontserti. Esimene kontsert toimus Hugo Treffneri Gümnaasiumis. Toimumiskoha põhieesmärgiks oli sõprussuhete loomine, mistõttu viibisid sündmuse juures ka Tallinna Reaalkooli direktor

Gunnar Polma, huvijuht Piret Otsa ja majandusalajuhata Veiko Toomlaid.

Orkestri koosseis oli puudulik, sest kuuel mängijal polnud võimalik kohal viibida. See-eest leiti asendusmängijad sealtsa-mast tartlaste seast. Kontsertkava koosnes põhiliselt filmimuusikast. Lauljateks olid praegused Reaalkooli õpilased Hille Savi ja Maarja Aalma ning vilistlane Janika Leisalu. Kuulajad jäid kontserdiga väga rahule. Peale viimast lugu oli terve saalitäis rahvast püsti ning pika aplausi järel esitati ka lisalugu.

Õhtul toimus proov järgmise kontserdi jaoks. Õhtustati kõik koos restoranis ning hiljem mindi Tartuga tutvuma. Järgmisel hommikul oli erakorraline keelpilide proov, kus sai veel viimaseid poognaid lihvitud.

Kontsertreisi teine esinemine oli Tuljaku võistulaulmise lõppkontseril. Kutse esineda Tuljakul esitas tuntud kooridirigent Raul Talmaru isiklikult. Eelnevalt toimus Miina Härma Gümnaasiumis proov kooridega, kellega koos esitati õhtusel üritusel kolm lugu. Lõppkontsert oli edukas ning Rea:Imažo:ri orkestri dirigendid Rasmus Puur ja Edmar Tuul pälvisid sealviibivatelt kooridirigentidelt tunnustust. Rea:Imažo:ri dirigentide plaan on suurendada orkestri koosseisu ning saada Eesti tasemel tuntuks.

↑ Blondiin roosas, loodetavasti arukas.
 ← Värskeltkroonitud Maarja-Liis, lõikamas lahti võidutorti.

← Vaga vesi, sügav põhi...
 ↓ Poisid ei jäänud edevusega alla ühelegi missikandidaadile.

G5 kesklinn

Timo

Reedel, 7. märtsil toimus 5 ke kool, Gustav Adolfi Gümnaas Tallinna Prantsuse Lütseum n ühine missivõistlus «G5 Keskus taas Tallinna Reaalkoolis. aastal läks missivõit muidugi võitjaks 10. klassi õpilane Ma ditsioonikohaselt andis missil kaunitar Kärt Kallaste. Nagu ig linna kaunitarile lisaks 1. ja 2. 3. koht. Sel aastal pälvisid ne vastavalt Andra Männisalu T ning Mari-Liis Kobakene 21. 1

Võitja üle ei otsustanud ke žürii, mille koosseisu kuulusid Rannaväli, Ruth Ojatalu, Egh Malk. Loomulikult valiti ka p samuti Maarja-Liis, mis tähe kahekordset võitu!

Maarja-Liis suhtus küll es tiliselt, kuid lõpuks otsustas u minna. Tema endi sõnul oli ta laval oleks pärast tagantjärele bamalt esineda. Küsimusele, osanud Maarja-Liis vastata, k tema laulmine ning pikkus. Ž teda, sest pole kunagi ennast p jaks.

Võistlus ise koosnes neljast vustusvoor, teine talendivoor bikiinivoor ning neljas küsim divoorus oli igal missil vaba ning oma talendikust rakend paraku ei olnud reaajas pool lühivideo neist hüdroobikat hea ülevaate võistlejate figu võtlikkusest uuele kogemusele das küsimust igale võistlejale ühiskonda ning ümbritsevasse küsimusi missid ette ei teadnu pisike ehmatuse. Pärast toibu enamjaolt jäid vastused napis sai misside vastustest siiski vä ellusuhtumist. Kindlasti pakk talendivoor, kus missid erinev lahutasid. Võitja Maarja-Liis etendusest «Nukitsamees», m ehk sellega ka žürii poolehoiu

Võitja sai loomulikult rohk mine, osalemine juba mastaa Koolimiss 2008” 29. märtsil C

Seega kõik juba 29.märtsil Ü kaasa elama!!

na kaunitar

sklinna kooli: Tallinna Reaali-
ium, Tallinna Inglise Kolledž,
ing 21. Keskkool järjekordne
linna kaunitar». Toimus üri-
Kokku oli misse 8 ja ka sel
Reaalkoolile. Tänavu osutus
aarja-Liis Reilson, kellele tra-
krooni üle mullune kesklinna
ga aasta, valiti ka seekord kesk-
printsess ehk maakeeli 2. ning
ed auväärseid poodiumikohad
Tallinna Prantsuse Lütseumist
Keskkoolist.

egi muu kui kokkukutsutud
d Marianne Lillemägi, Katrin
ert-Sören Nõmm ning Madis
ubliku lemmik, mille tiitli sai
endab seekord Reaalile lausa

ialgu missivõistlusesse skep-
suaele kogemusele siiski vastu
võistluse eel veidi närvis ning
mõtlemist tahtnud pisut va-
miks žürii just tema valis, ei
tuid arvas, et ehk soosis teda
rürii valik aga kindlasti üllatas
bidanud missivõistlusel osale-

voorst, kus esimene oli tut-
or, kolmas nõndanimetatud
ustevoor. Tutvustus- ja talen-
valik, kuidas end tutvustada
lada. Kurikuulus bikinivoor
alasti poseerivad missid, vaid
tegemas. Siiski andis ka see
rist ning muidugi ka vastu-
e. Küsimustevoor kätkes en-
s, mis pidi näitama suhtumist
e keskkonda. Seoses sellega, et
d, oli esimeseks reaktsiooniks
umist sai ka vastatud, kuid
õnalisteks. Vaatamata sellele,
ilja lugeda lõbusat ning tarka
tus kõige põnevamat elamust
ate etüüdidega publiku meelt
valis enda numbriks laulu
ille esitus oli kiiduväärt ning
võitis.

esti auhindu, kuid mis pea-
psemal missivõistlusel "Eesti
club Von Überblingenis.

berblingenisse Maarja-Liisile

↑ Võitja Maarja-Liis, 1. printsess Andra ja 2. printsess Mari-Liis.

→ Meie oma Kärt, veetlev õhtujuht ja kesklinna kaunitar 2007, laulmas.

↑Kõik kaheksa kandidaati ülesrivistatult

Reaali abivalmis päkapikk

Hanna-Marleen ja Ivan

Kuigi jõulud on juba ammu möödas ja vaikselt oodatakse hoopis jaanipäeva, käis Reaali Poiss see kuu külas Reaalkooli isiklikul

päkapikul, kes igapäevaselt on meile märkamatu, kuid ometi on tema lähedust tunda igas remonditud asjas siin koolimajas. Koos oma klassivenna Ivaniga ajasime tagasihoidliku Gennadiga veidike juttu.

Kaua olete siin töötanud?
5 aastat

Mis on Teie peamised töövaldkonnad?

Kanalisatsioonist elek-
troonikani. Kõik, mis vajab
remonti.

Kas teile meeldib teie töö?

Väga meeldib. Töö on mit-
mekesine, tuleb mõelda.
Ka töökollektiiv on tore ja
rahulik.

Kus käiste ise koolis?

Keskhariduse sain Vene-
maal, aga kõrghariduse
sain Eestis.

**Milline oli siis suhe koo-
liga?**

Selline nagu poistel ikka.
Lemmikud olid keemia,
füüsika, matemaatika –
reaalained.

**Milliseid töökohti olete
elu jooksul veel pidanud?**

Väga palju erinevaid, kuid
ma jätkan pidevalt oma
täiendamist (töestuseks
näitab ta meile püramiidi,
mille tipud on pandud näi-
tama põhiilmakaartesse)

Kas Teie amet on raske?

Kuidas kunagi. Elektrooni-
ka on kerge, aga kanalisat-
sioon raske.

Mis teid siia tõi?

Juhus. Kool oli huvitatud.

**Kui te saaksite kolm soovi,
mis need oleksid?**

Sooviksin ainult tervist,
muu polegi oluline. Tervis
on kõige tähtsam.

**Mida soovitate meie kooli
õpilastele?**

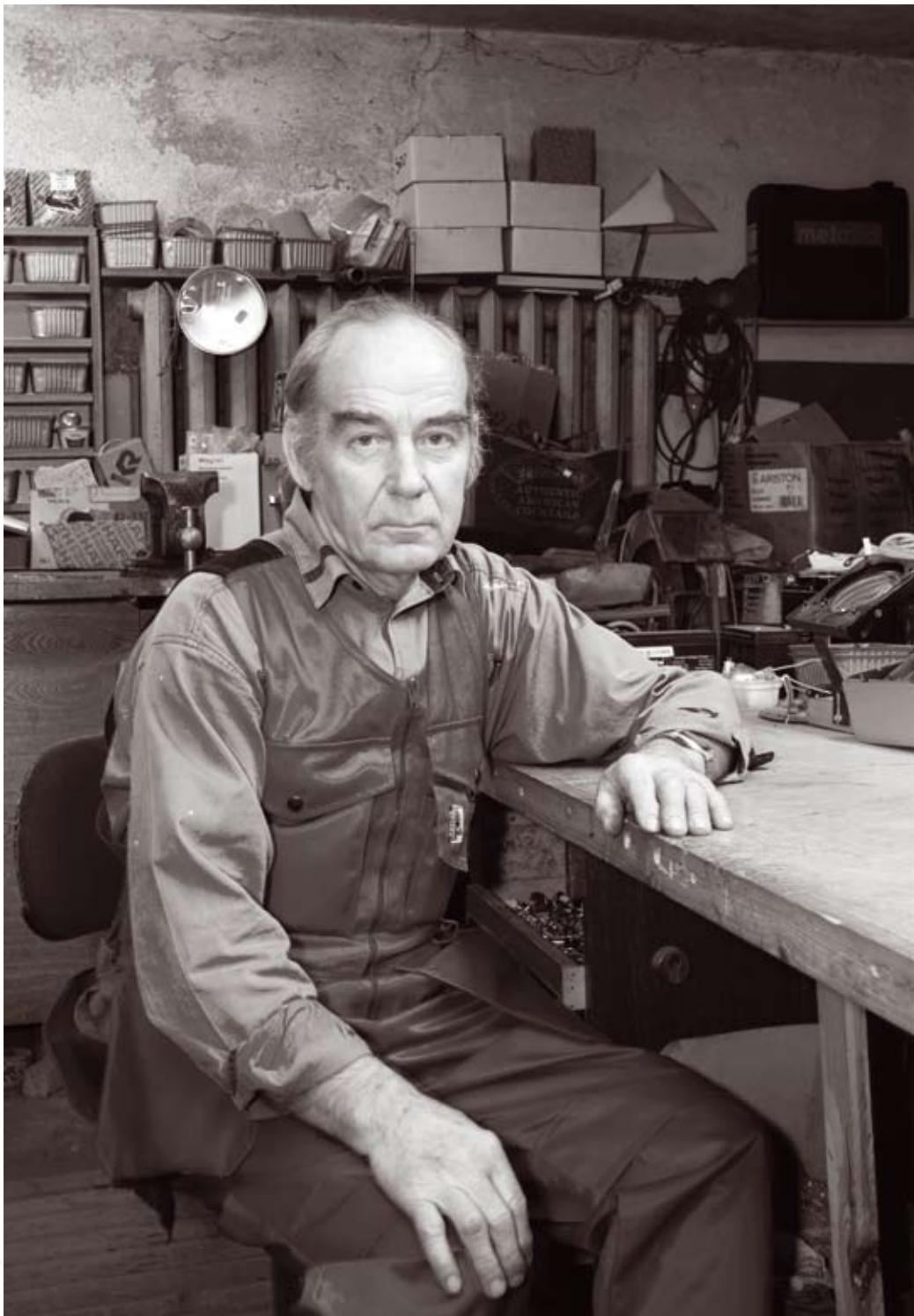
No mis mul soovida? Õp-
pige ja arendage ennast,
koguge teadmisi.

**Kas olete pigem optimist
või pessimist?**

Kindlasti optimist.

**Kuidas suhtute kooli ja
haridusse hetkel?**

Haridus on endiselt hea,
põhimõtteliselt pole muu-
tunud. Ainult kõrghari-
duse saamine on raskem ja
kallim.

Soojale maale - Eesti tüdruk Kolumbias

Teatavasti viibib Anu Kuurme juba kolmandat kuud teisel pool planeeti, Kolumbias. Seda arvestades peame mõistma tema veidikene roosteläinud eesti keelt ja täpikäite puudumist – toimetust.

Koigepealt mainin ara, et ma ei hakka raakima nendest lounalauajuttudest ja hirmutavatest «faktidest», mida ma enne araminekut kuulsin. Siin olles sain kinnitust oma veendumusele, et ei tasu uskuda eelarvamustesse ei kaugele paikade ega korvalseisvate inimeste kohta.

Proovige ette kujutada ligi 30-kraadist kuumust iga päev, kariibi merd ainult 20 m kaugusel koduuksest, palme ja kautšikipuid, koige romantilisemaid vanalinna tanavaid, multikultuurset muusikat, väga kiiret hispaania keelt, kohati taiesti kaootilist liiklust ja probleeme, mida pole – siis oletegi seal, kus mina praegu. Olen armanud selle maa loodusesse, kultuuri, mentaliteeti, kliimasse. See maa on 8000 km kaugusel Eestist, Louna-Ameerika põhjarannikul, põhjast piiratud Kariibi mere ja laanest Vaikse ookeaniga. Praegu elan linnas nimega Cartagena, Kolumbias.

Juhuse voi Reali vaimu tahtel asub

Vaid 20 meetri kaugusel Kariibi merest. Teeb kadedaks, või mis?

erakool, kus ma opin, Reali taval. Kallile koolimaksule vaatamata on klassi sisustuses rannatoole meenutavad istmed, tahvel ja televiisor. Mingist projektorist ja arvutist pole jalgegi. Vahetundide ajal mangivad poisid alati jalgpalli. Sookla puudub, on ainult puhvet, kust saab osta ebatervislikku toitu. Tunnid algavad iga päev kell 6.40 ja lõppevad 2.20. Enne seda ei tohi ükski opilane koolimaja territooriumilt lahkuda. Opilastel on kohustuslik koolivorm, mida kontrollitakse rangelt. Opetajatesse suhtutakse Eestiga võrreldes väga erinevalt: nad on just nagu opilaste parimad sõbrad. Samas omavad nad suurt voimu ning seeparast kaituvad tunnis väga korralikult. Arvan, et selline koolisüsteem piirab metsikult noorte vabadust, kuid samas õpetab lapsi kaituma ja austama nagu taiskasvanud inimesed.

Inimesed Kolumbias on koige sobralikumad ja avatumad, keda ma siiani kohanud olen. Nad on uhked oma riigi üle ja kurvad, et 0,1% rahvastikust, kes on seotud kokaiinipoldude ja vagivalgaga, on teinud selle maa nii kurikuulsaks. Minu pere, mis tahendab umbes 20-30 inimest, kes väga tihedalt läbi kaivad, tutvustab mulle roomuga ko-

Anu oma ajutise vennaga kohalikku karnevali nautimas

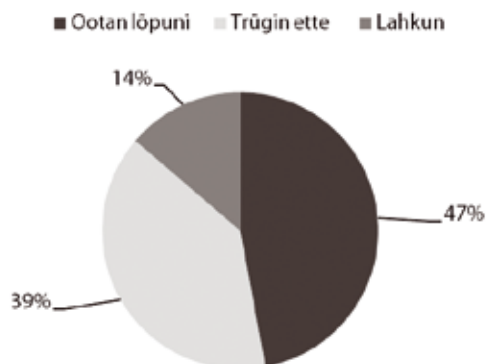
lumbia toite (millest pean välja tooma *arepad* ja meeletus koguses erinevaid puuvilju, millest ma enne polnud undki näinud), tantse (salsa, meringue, ballenato) ja rohkeid sopru ja tuttavaid, kes kogu aeg tanaval meile vastu tulevad. Siiras hoolivus, mida minu vastu ules naidatakse, on koige ilusam omadus, mis inimesel olla saab. Ja ma olen selle eest tanulik.

Loomulikult ei saa kunagi koik hasti olla. Naiteks pissib meie koer tuppa ja millegiparast astun MINA alati selle sisse. Ja vahel ei julge ma telefonile vastata, teades, et keegi hakkab minuga kiiresti mingis vooras keeles raakima. Kuid siiski olen ma Reali sormus sormes juba kuu ja uhe nadala veetnud siin ja ausalt oeldes on see aeg nii kiiresti moodunud. Minu vinkavonka hispaania keelest on paris asja saanud ja ma tunnen end juba nagu omas kodus.

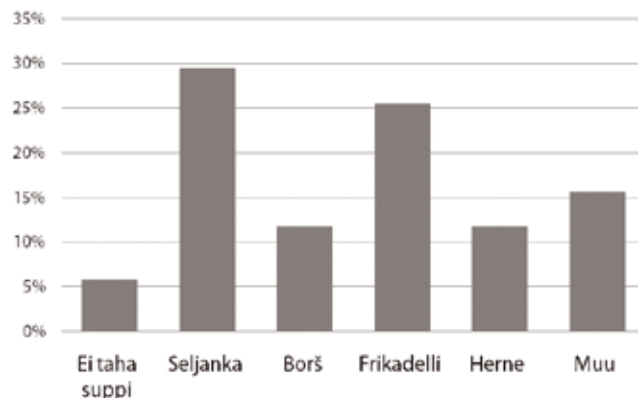
Pean todema, et vahetusopilane on ikka paris tore olla.

Igatsedes eesti šokolaadi,
Anu
17.02.2008

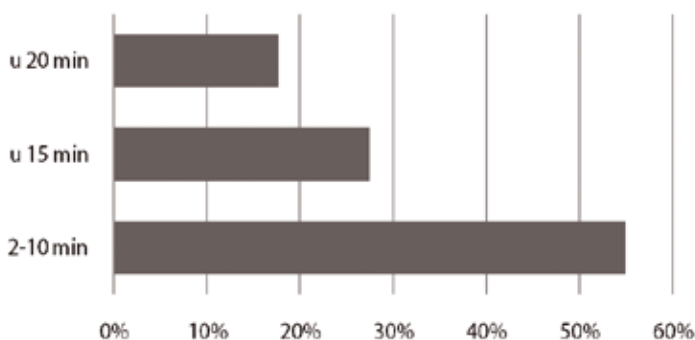
Mida teed, kui oled järekorra lõpus?

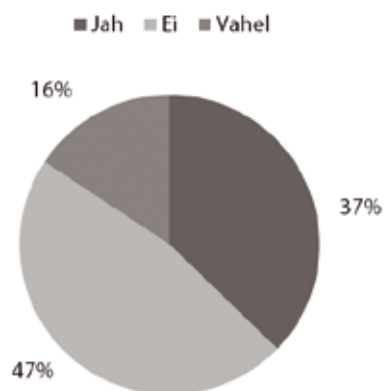
Milline supp on kõige parem?

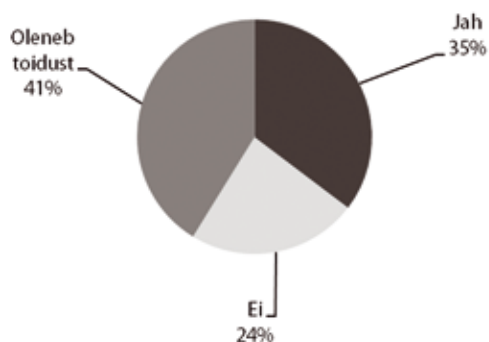
Kui kaua seisad järjekorras?

Kas trügimine on vajalik tegevus?

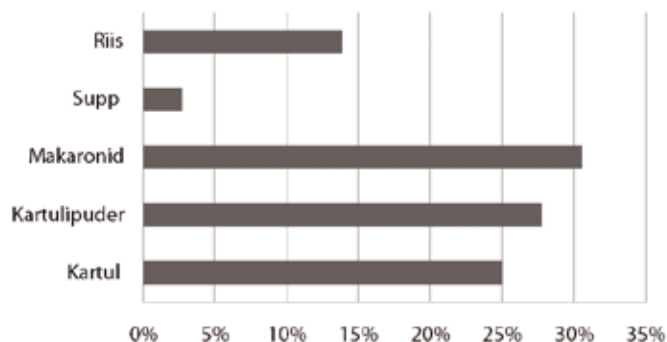
Kas sööklatoidud on maitvad?

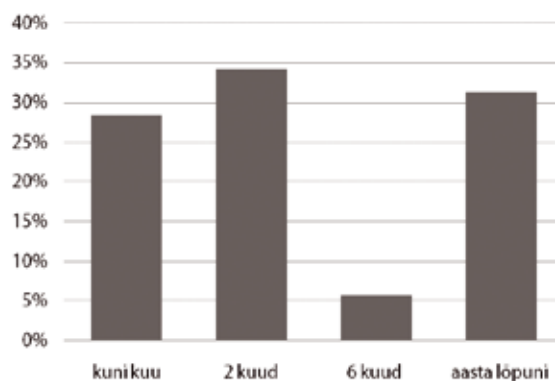
Sööklaküsitlus

Juba eelmise aasta lõpul otsustas Reali Poiss teha väikese omaalgatusliku statistilise kokkuvõtte meie söökla ja selle uue korra populaarsusest õpilaste seas. Kokku küsitleti 50 reaalikat. Lõpuks siis ka tulemused.

Milline on ideaalne lõunasöök?

Kui kaua toidukaart vastu peab?

Tähtede sõda

Seekord oleme löögi alla võtnud meie lemmikud matemaatikaõpetajad!

1. Kirjandus: Mitmest osast koosneb Tammsaare „Tõde ja Õigus“?
2. Kokandus: Aastal 2001 anti Brasiilias välja lõhnav postmark. Mis lõhnaga see oli?
3. Ajalugu: Mis linnas kuulutati aastal 1918 esmakordselt välja Eesti Vabariik?
4. (Reaalkooli) ajalugu: Milline ajalooline vene isik tapeti samal aastal, mil asutati Tallinna Reaalkool?
5. Muusika: Nimetage mõni kuulsast heliloojast Reaalkooli viistlane.
6. Meedia: Keda pilavad pildid taasavalikustati hiljuti Taanis?
7. Keemia: Mis on divesinikoksiid?
8. Füüsika: Kui suur ühik on valgusaasta?
9. Geograafia: Mis on ainuke linn maailmas, mis asub korraga kahes maailmajaos?
10. Kehaline kasvatus: Kes oli esimene eesti olümpiavõitja?
11. Keel: Mis keelest on pärit laen(tüvega)sõna kõuts?
12. Matemaatika: Millisel tasapinnalisel kujundil on sama ümbermõõdu korral kõige suurem pindala?

Helen Kaasik (7,5 punkti)

1. Viis(kõiki olen lugenud ka).
2. Ei tea, võin pakkuda. Panen kohvi.
3. Kas see oli Pärnu? Paneme Pärnu
4. Nii, kes seal olid. Ei teagi.
5. Tormis.
6. See oli see.. Kohe ütlen(paus). Tehti joonistus sellest, noh see usu- see... Ei tule praegu.
7. H₂O, see on vesi ju.
8. Vahemaa, mille valgus läbib aastaga. 300 000 000 korrutada 365 korrutada veel 24 ja veel 60 ja veel 60. Nii suurt numbrit meelde ei jäta.
9. Ei tea.
10. Lurich ei olnud olümpial. Palusalu siis äkki?
11. See mingi vana keel ei ole, peaks olema lähinaaber. Soome.
12. Ring.

Villu Raja (10,5 punkti)

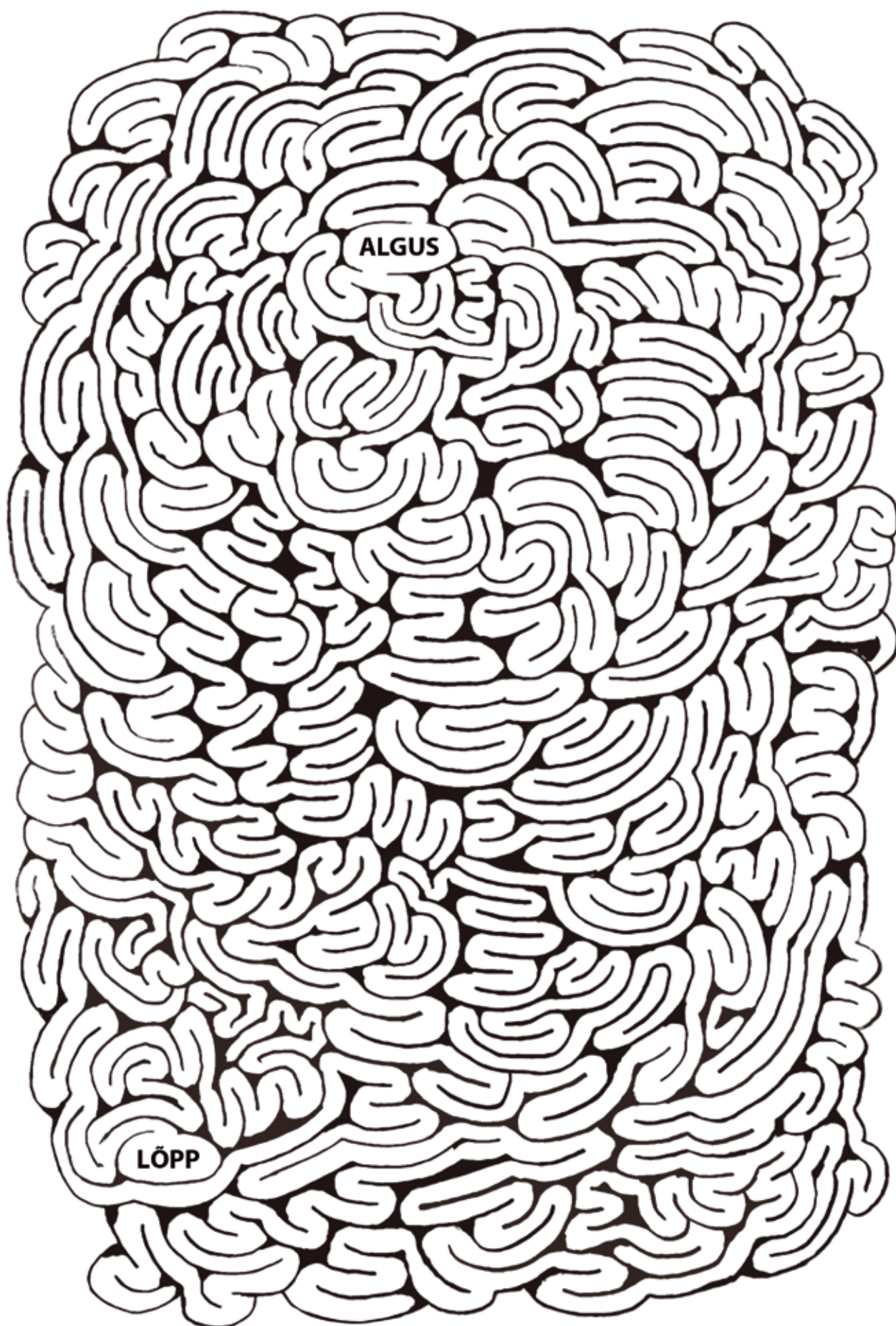
1. Viis või?
2. Kaks võimalust: kohv või kakao. Kohv vast.
3. No kes seda enam kindlaks teeb, aga vastus, mida te otsite, on vist Pärnu.
4. Aleksander. Teine vist.
5. –nen lõpuga oli. Vainonen vist pole. (Praegune õpilane Vaino segab natuke mõttekäiku). Keele peal, aga ei tea.
6. Prohvet Muhammed.
7. H₂O, vesi
8. Valgus liigub ühe aasta. 300 000-ga põrutab ja aasta pärast ongi valgusaasta kaugusel.
9. Vana nimega Konstantinoopol, Istanbul vist.
10. Alfred Neuland oli vast. Pakun et tõstja oli.
11. Nii, kui Sa niimoodi küsid, siis on naaber. Hmm, kui niimoodi kavalalt küsida, siis on vist Läti.
12. Ring. Oskan ära ka tõestada.

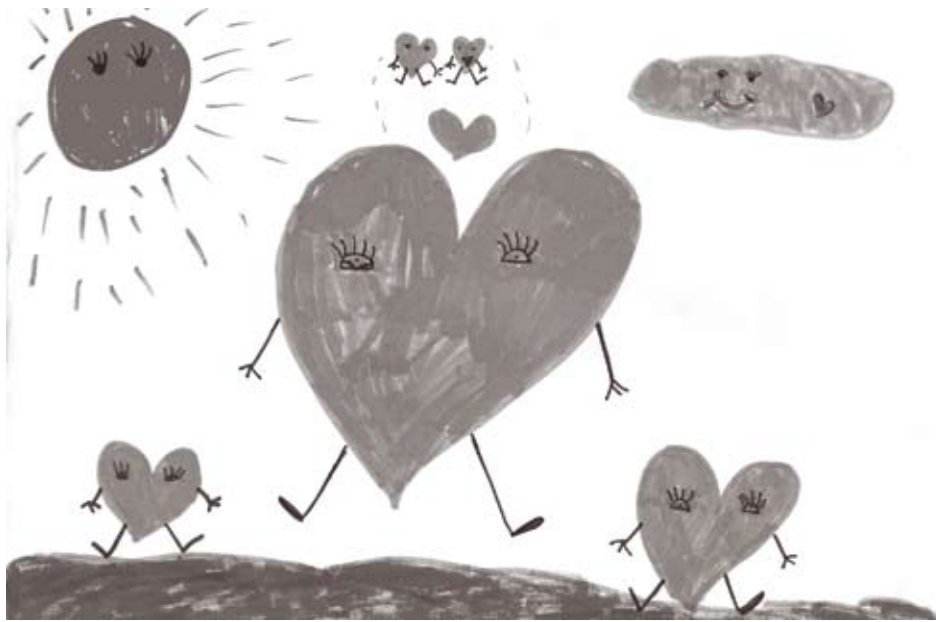
Andres Talts (8 punkti)

1. Minu teada 5.
2. Ei tea.
3. Vist oli Pärnu.
4. Tsaar oli. Aleksander või Nikolai. Arvan, et Aleksander.
5. Tormis, Valkonen. Must ka vist.
6. See oli prohvet Muhammed.
7. Eks ta siis vesi ole.
8. Ei tule praegu. 8 midagi vist oli.
9. Ei hakka midagi pakkuma.
10. Mingi maadleja oli, ma arvan. Või oli tõstja? Äkki Neuland?
11. Kas vene või saksa. Äkki saksa.
12. Ruut ma arvan. Ei ring ma oleks pidanud pakkuma.

Õiged vastused 1. 5 osa. 2. Kohvilõhnav 3. Pärnu linnas, Endla teatri rõdul. 4. Tsaar Aleksander II 5. Veljo Tormis, Mari-Liis Valkonen 6. Prohvet Muhammed 7. Vesi. 8. 9 500 000 000 000 meetrit ehk vahemaa, mille valgus läbib aastaga. 9. Istanbul. 10. Alfred Neuland 1920. Antwerpeni olümpiamängudel tõstmises. 11. Läti keelest pärit laentüvega sõna. 12. Ring. Küsimused koostas Uku Talmar

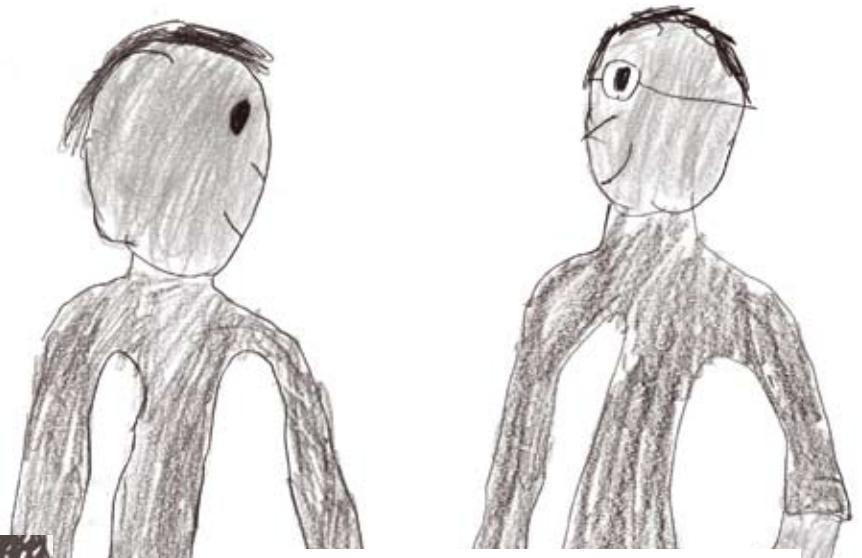

Kallid sõbrad

On sõber parem kui
 jõulukuu, on sõber
 parem kui kuulsus suur,
 on kallid sõbrad südames
 kes lõbustavad sind,
 ära lase sõpru kaotada,
 see kurvastab sind "

ELIISE
 KOITLA
 2-a

Sõbrapäev,

Täna sõbrapäeva hommik,
 sõprust kirjida ma saar,
 Klaavidid valmis tegin eile,
 et neid üllatada saaks,
 Sõpru mul on palju julge,
 täis on neid ka klavritulea,
 Palju õnne sõbrad head,
 täna teid ma meele pean!

Kuu...

nali

Kaks lehma seisavad väljal. Üks küsib teiselt: «Kas sa muretsed hullu lehma tõve pärast?» Teine lehm vastab: «Ei, miks ma peaksin, ma olen hobune.»

mõistatuse vastus

Täht «m»

solvang

Kõik, kes on soovitanud sul iseendaks jääda, vihkavad sind vist tõsiselt.

eksiarvamus

Maailma kõige kuulsama filmiauhinna nimi on «Oscar». Auhinna nimi on tegelikult «Academy Award of Merit» (Akadeemia Teeneteauhind), mida alates 1929. a. annab välja Ameerika filmikunsti ja filmiteaduste akadeemia. Oscar on kõigest hüüdnimi, millel on palju erinevaid tekkelegende.

mõttetera

«Teise südamevalu leevendamine on samaväärne enda oma unustamisega.» Abraham Lincoln

mõistatus

On kolm öde, kellest üks saab surma. Matustel kohtab üks kahest allesjäänud öest ühte meest, kes hakkab talle meeldima, kuid tal ei õnnestu saada tema nime, telefoninumbrit, aadressi, ega mingit muud infot tema kohta. Kui öed peale matust koju lähevad, tapab esimene öde teise ära. Miks?

Murphy seadus

Kui vara te ka ei saabuks, keegi on juba järjekorras. Mida kauem te järjekorras seisate, seda suurem on tõenäosus, et te seisate vales järjekorras.

inglise keel

Magniloquent - Lofty or grandiose in speech or expression; using a high-flown style of discourse; bombastic.

Ühenda silmad õige habeme/vuntsiga!

Õpetajate ütlused

Särg - Ja kui te 11. klassi kirjan-duse üle elate, siis elate te iga-vesti.

Toomra: «Kui elekter ära läheb, siis peame küünlavalgel telekat vaatama.»

Toomra: «Kas te ikka teate, et jääkarud on rändlinnud?»

Toomra: «Üldiselt mulle ei meel-di, et keegi mu tunnis lestadega on.»

Toomra: «Ja üks poiss sõi mul tunnis joonlauri ära.»

Talts: «Mis kuradi põhjendusi siin vaja on?»

Amjärv: «Ma soovitan teil lähi-suhte otsida.»

Vellerind: «Ööpott läks ümber.»

Ottson: «Sinna kuhu seisma jääb, sinna hunniku teeb.»

Kuurme: «Ärge rääkige!»

2 minuti pärast

Kuurme: «Miks te ei räägi mida-gi?!»

Piret Karu tuleb klassi

Õpilane: «Oi, meeldiv teid näha!»

Karu: «See läheb üle.»

Teel Utria dessandile:

Õpilane: «Miks see mees sealt kraavist välja ei sõida ja ära ei lähe?»

Veiko: «Need ei ole mehed seal kraavis, need on naised...»

Ahuna: «Kunagi saabub ka see aeg, kui teie klass (11c) minu tun-di täiskosseisus saabub»

Reali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 4 (72) märts 2008

peatoimetaja
toimetus

Matleen Makko 11c

Uku Talmar 12c, Erik Mölder 11c, Kristjan Kalam 12c, Viktor Nikonov 12b, Laura Limperk 11c, Helen Eero 11c, Hanna-Marleen Penno 11c, Andre Tamm 10b

kujundus-küljendus
fotograaf
aitäh

Agnes Ratas 11a, Egelyn Braun 10a

Siim Lepik 12c

Timo Danilov 11c, Kärt Kallaste 11a, Kristel Olivia Tamm 10c, Kadi Varda 12a, Ursula Ilo 12a, Kristel Rumessen 12a, Anu Kuurme 11a, Ivan Špol 11c, Kaarel Raik 12b

Reali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

reali.poiss@real.edu.ee